



The Holy See

LEON XIV

AUDIENCJA GENERALNA

*Plac Świętego Piotra
Środa, 6 sierpnia 2025 r.*

[Multimedia]

Cykl katechez – Jubileusz 2025. Jezus Chrystus naszą nadzieją. III. Pascha Jezusa. 1.
Przygotowanie wieczerzy. «Tam przygotowujecie dla nas» (Mk 14, 15)

Z Ewangelii według Świętego Marka

(Mk 14, 12-16)

*W pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowywano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie:
«Gdzie chcesz, żebyśmy przygotowali Ci spożywanie Paschy?» I posłał dwóch spośród swoich
uczniów z tym poleceniem: «Idźcie do miasta, a spotka was człowiek, niosący dzban wody. Idźcie
za nim i tam, gdzie wejdzie, powiedzcie gospodarzowi: Nauczyciel pyta: Gdzie jest dla Mnie izba,
w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami? On wskaże wam na górze salę dużą, usłaną
i gotową. Tam przygotowujecie dla nas». Uczniowie wybrali się i przyszedli do miasta, a tam znaleźli
[wszystko], tak jak im powiedział, i przygotowali Paschę.*

Drodzy Bracia i Siostry!

Kontynuujemy naszą jubileuszową podróż odkrywając oblicze Chrystusa, w którym nasza nadzieja nabiera kształtu i wyrazistości. Dzisiaj rozpoczynamy rozważanie tajemnicy męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Zaczniemy od przemyślenia słowa, które wydaje się proste, ale skrywa w sobie cenną tajemnicę życia chrześcijańskiego: *przygotować*.

W Ewangelii według św. Marka czytamy, że „w pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowywano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie: «Gdzie chcesz, żebyśmy przygotowali Ci spożywanie Paschy?»» (Mk 14, 12). Jest to pytanie praktyczne, ale także pełne oczekiwania. Uczniowie przeczuwają, że zbliża się coś ważnego, ale nie znają szczegółów tego wydarzenia.

Odpowiedź Jezusa zdaje się niemal zagadką: „Idźcie do miasta, a spotka was człowiek, niosący dzban wody” (w. 13). Szczegóły stają się symboliczne: mężczyzna niosący dzban – gest zwykle wykonywany w tamtych czasach przez kobiety, przygotowana sala na piętrze, nieznany gospodarz domu. Wygląda to tak, jakby wszystko zostało wcześniej zaplanowane. I rzeczywiście właśnie tak jest.

Ewangelia objawia nam w tym wydarzeniu, iż miłość nie jest dziełem przypadku, lecz świadomego wyboru. Nie chodzi o zwykłą reakcję, ale decyzję wymagającą przygotowania. Jezus nie podchodzi do swojej męki jako do czegoś nieuniknionego, ale jako do wierności drodze, którą podjął i którą podąża z wolnością i troską. I to właśnie nas pociesza: świadomość, że dar Jego życia wynika z głębokiego zamiaru, a nie z nieoczekiwanego impulsu.

Ta „sala duża, usłana i gotowa” na górze, mówi nam, że Bóg zawsze nas uprzedza. Jeszcze zanim zdamy sobie sprawę, że potrzebujemy przyjęcia, Pan przygotował dla nas miejsce, w którym możemy odnaleźć się i poczuć Jego przyjaciółmi. Tym miejscem jest, w gruncie rzeczy, nasze serce: „pokój”, który może zdawać się pusty, ale czeka tylko na to, aby zostać dostrzeżonym, wypełnionym i otoczonym troską.

Pascha, którą uczniowie mają przygotować, jest w rzeczywistości już gotowa w sercu Jezusa. To On wszystko zaplanował, wszystko przygotował, wszystko postanowił. Prosi jednak swoich przyjaciół, aby wykonali to, co do nich należy. To uczy nas czegoś istotnego dla naszego życia duchowego: że łaska nie wyklucza naszej wolności, ale ją rozbudza. Dar Boży nie likwiduje naszej odpowiedzialności, ale czyni ją owocną.

Także i dzisiaj, podobnie jak wówczas, trzeba przygotować wieczerzę. Nie chodzi tylko o liturgię, ale o naszą gotowość do podjęcia gestu, który nas przerasta. Eucharystia nie jest sprawowana jedynie na ołtarzu, ale także w codziennym życiu, gdzie wszystko można przeżyć jako ofiarę i

dziękczynienie.

Przygotowanie się do celebrowania tego dziękczynienia nie oznacza czynienia więcej, ale pozostawienie przestrzeni. Oznacza usunięcie tego, co przeszkadza, porzucenie pretensji, zaprzestanie pielęgnowania nierealnych oczekiwań. Zbyt często, bowiem, mylimy przygotowania ze złudzeniami. Iluzje rozpraszają nas, przygotowania ukierunkowują. Złudzenia dążą do osiągnięć, przygotowania umożliwiają spotkanie.

Ewangelia przypomina nam, że prawdziwa miłość jest darem, który się daje, zanim zostanie odwzajemniony. Jest darem wyprzedzającym. Nie opiera się na tym, co się otrzymuje, ale na tym, co się pragnie ofiarować. Tak właśnie żył Jezus pośród swoich [uczniów]: kiedy oni jeszcze nie rozumieli, kiedy jeden zamierzał Go zdradzić, a drugi zaprzeć się Go, On *przygotowywał* dla wszystkich wieczerzę komunii.

Drodzy bracia i siostry, my również jesteśmy zaproszeni do „przygotowania Paschy” Pana. Nie tylko liturgicznej, ale także tej w naszym życiu. Każdy gest dyspozycyjności, każdy bezinteresowny czyn, każde przebaczenie oferowane z góry, każdy trud cierpliwie przyjęty jest sposobem na przygotowanie miejsca, w którym może zamieszkać Bóg.

Możemy zatem zadać sobie pytanie: jakie przestrzenie w moim życiu muszę uporządkować, aby były gotowe na przyjęcie Pana? Co oznacza dla mnie dzisiaj „przygotować”? Być może zrezygnować z jakiegoś roszczenia, przestać czekać, że drugi się zmieni, uczynić pierwszy krok. Być może więcej słuchać, mniej działać lub nauczyć się ufać temu, co już zostało zaplanowane.

Jeśli przyjmimy zaproszenie do przygotowania miejsca komunii z Bogiem i między nami, odkryjemy, że jesteśmy otoczeni znakami, spotkaniami, słowami, które kierują nas do tej przestronnej i już przygotowanej sali, gdzie nieustannie celebrowana jest tajemnica nieskończonej miłości, która nas wspiera i zawsze nas uprzedza.

Niech Pan pozwoli nam być pokornymi przygotowującymi na Jego przyjście. I niech w tej codziennej gotowości, wzrasta także w nas owa spokojna ufność, która pozwala nam stawiać czoła wszystkiemu z wolnym sercem. Bo tam, gdzie przygotowano miłość, życie może naprawdę rozkwitnąć.

APEL

Dzisiaj mija 80. rocznica zrzucenia bomby atomowej na japońskie miasto Hiroszima, a za trzy dni będziemy upamiętniać zbombardowanie Nagasaki. Pragnę zapewnić o mojej modlitwie za wszystkich, którzy doświadczyli skutków tych wydarzeń – fizycznych, psychologicznych i

społecznych. Pomimo upływu lat, te tragiczne wydarzenia stanowią uniwersalne ostrzeżenie przed zniszczeniami powodowanymi przez wojny, a w szczególności przez broń nuklearną. Mam nadzieję, że we współczesnym świecie, naznaczonym silnymi napięciami i krwawymi konfliktami, iluzoryczne poczucie bezpieczeństwa oparte na groźbie wzajemnego zniszczenia ustąpi miejsca narzędziom sprawiedliwości, praktyce dialogu i zaufaniu do braterstwa.

Pozdrowienie

Saluto cordialmente i pellegrini polacchi. L'odierna festa della Trasfigurazione del Signore vi insegna ad accogliere la verità su Dio, il cui amore è sempre preveniente e la cui potenza compie grandi cose in voi quando lo ascoltate con cuore fiducioso e umile. Gesù desidera la felicità dell'uomo, ma attende una risposta concreta e l'impegno del cuore. Benedico tutti voi, le vostre famiglie e la vostra Patria.

Serdecznie pozdrawiam pielgrzymów polskich. Niech dzisiejsze święto Przemienienia Pańskiego uczy was przyjmowania prawdy o Bogu, którego miłość jest zawsze uprzedzająca, a Jego moc dokonuje w was wielkich rzeczy, gdy słuchacie Go sercem ufnym i pokornym. Jezus pragnie szczęścia człowieka, ale czeka na jego konkretną odpowiedź i zaangażowanie serca. Błogosławie wam wszystkim, waszym rodzinom i całej Ojczyźnie.

Streszczenie katechezy Ojca Świętego

Drodzy bracia i siostry, kontynuujemy odkrywanie oblicza Chrystusa. Dziś rozpoczynamy rozważania nad tajemnicą Jego męki, śmierci i zmartwychwstania, od refleksji nad słowem: *przygotować*. Św. Marek Ewangelista pisze, że uczniowie zapytali Jezusa, , gdzie mają przygotować Paschę. Jednak odpowiedź Jezusa – „Idźcie do miasta, a spotka was człowiek niosący dzban wody” oraz Jego słowa o „sali na górze usłanej i gotowej” – pokazują, że Pan przygotował już miejsce. Pascha, którą uczniowie mieli przygotować, była już gotowa w sercu Jezusa. Prosił On jednak uczniów, aby wykonali jedynie swoją część. My również jesteśmy zaproszeni do „przygotowania Paschy” Pana – nie tylko w liturgii, ale i w naszym życiu. Prawdziwa miłość jest darem uprzedzającym, dlatego każdy gest gotowości, bezinteresowny czyn, przebaczenie ofiarowane z góry, cierpliwie podjęty trud – są sposobami na przygotowanie Bogu miejsca w naszym sercu. A tam, gdzie miłość została przygotowana, życie może naprawdę rozkwitnąć.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana